

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)  
Judecătorul: V. Ciumac,  
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău  
Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihăilă,

## Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

### **Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție**

în componența:

Președintele completului,  
judecătorul  
judecători

Svetlana Filincova,  
Nicolae Craiu,  
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Anișcenco, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Anișcenco împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind contestarea actului administrativ,

### **C O N S T A T Ă :**

La 28 decembrie 2016, Andrei Anișcenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea parțială a Hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 noiembrie 2016 în partea ce ține de „a nu admite la a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat (proba verbală) a candidatului Andrei Anișcenco” și obligarea Comisiei de Licențiere de a emite o nouă Hotărâre prin care să fie admis candidatul Andrei Anișcenco la proba verbală, fără a fi încasate sume (taxe) suplimentare.

În motivarea cererii de chemare în judecată, Andrei Anișcenco a invocat că, la 16 noiembrie 2016 s-a desfășurat proba scrisă a examenului de calificare în profesia de avocat. Ca urmare a desfășurării primei etape a examenului de calificare în profesie (proba scrisă), la 22 noiembrie 2016 a fost adoptată hotărârea comisiei de licențiere a profesiei de avocat, conform căreia s-a decis de

a respinge candidatura lui Andrei Anișcenco de la promovarea la etapa a doua a examenului (proba orală).

Susține că la 22 noiembrie 2016, când a luat act de cunoștință despre respingerea candidaturii lui Andrei Anișcenco de la promovare pentru a doua etapă – proba orală, conform art.27 alin.(13) din statutul profesiei de avocat nr. 302 din 08 aprilie 2011, a depus cerere prealabilă de contestare a rezultatelor.

La data de 29 noiembrie 2016, Comisia de licențiere a adoptat hotărârea prin care a respins contestația.

Menționează că, nu a fost prezentată de către comisie nici o explicație vizavi de modalitatea de apreciere a răspunsului, fiind menționat doar calificativul „respins”.

Consideră că, hotărârea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din 22 noiembrie 2016, în partea ce ține de „a nu admite la a doua etapă a examenului de calificare a profesiei de avocat (proba verbală)” a candidaturii sale, urmează a fi anulată în temeiul prevederilor art.26 alin.(1) lit. c) al Legii contenciosului administrativ, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii.

Menționează că art.27 alin.(7), lit. a) din Statutul profesiei de avocat nr.302 din 08 aprilie 2011, referitor la proba scrisă prevede că, după încheierea probei scrise a examenului de calificare și predarea tuturor lucrărilor de către candidați, secretarul Comisiei efectuează cifrarea lucrărilor în baza fișei de examinare. Cifra se indică atât pe lucrare, cât și pe fișa de examinare. Ulterior, fișele de examinare se separă de lucrări și se păstrează la secretariat, într-un plic sigilat, cu semnătura președintelui Comisiei până la aprecierea lucrărilor de către membrii Comisiei. Raționamentul acestei prevederi este de a asigura confidențialitatea datelor de identificare ale candidatului la momentul examinării lucrării acestuia, cu scopul de a exclude orice ingerințe de ordin subiectiv, care pot apărea în procesul de examinare.

Susține că, la momentul predării lucrării, membrul comisiei a efectuat capsarea fișei de examinare la lucrarea propriu zisă, fapt care denotă o încălcare vădită a procedurii, or, din acțiunile concludente ale membrului comisiei de licențiere este clară lipsa de intenție în ceea ce privește respectarea ulterioară a procedurii de cifrare. Or, care ar fi fost raționamentul capsării fișei de examinare la lucrare dacă cifrarea prin ea însăși presupune separarea fișei de examinare de la lucrare și sigilarea acesteia.

Consideră reclamantul că, faptul dat demonstrează în mod evident încălcarea procedurii desfășurării examenului, manifestată prin faptul că cifrarea lucrărilor nu a avut loc într-un mod transparent și suficient de securizat pentru a asigura eficiența și continuitatea mecanismului de cifrare. Realizarea presupusei cifrări nu este clar dacă cifrarea a avut loc, în mod posterior susținerii probei scrise, în lipsa candidatului, duce la apariția dubiilor și incertitudinii asupra modului în care lucrările sunt apreciate.

Invocă că, aprecierea cu calificativul „respins” urmează a fi considerată ca ilegală, or, atâta timp cât nu a fost respectată procedura cifrării, este lipsită de temei legal o asemenea apreciere.

Susține că, prin crearea unui amplu mecanism de protecție împotriva posibilelor ilegalități, așa cum este prevăzut în art.1 din Legea contenciosului administrativ, legislatorul a ridicat la nivel de principiu interzicerea actelor care constituie abuz și exces de putere.

Solicită reclamantul, anularea parțială a Hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 22 noiembrie 2016 în partea ce ține de „a nu admite la a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat (proba verbală) a candidatului Andrei Anișceanco” și obligarea Comisiei de Licențiere de a emite o nouă Hotărâre prin care să fie admis candidatul Andrei Anișcenco la proba verbală, fără a fi încasate sume (taxe) suplimentare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Anișcenco a fost admisă parțial. A fost anulată hotărârea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 22 noiembrie 2016 în partea ce ține de neadmiterea la a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat – proba verbală a candidatului Andrei Anișcenco, ca ilegală și s-a obligat Comisia de Licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova să admită candidatul Andrei Anișcenco la proba verbală.(f.d.37-39)

La 02 august 2017, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Tetelea Eugeniu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017, și emiterea unei noi hotărâri, prin care, să se respingă ca fiind neîntemeiate pretențiile formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel depusă de apelanta Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017 și s-a acordat termen apelantului până la 07 noiembrie 2017 pentru a prezenta cererea de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului.(f.d.43-45)

La 07 noiembrie 2017 Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a profesiei de avocat, reprezentată de avocatul Lucian Rogac a depus cerere de apel motivată.(f.d.51-52)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia de licențiere a

profesiei de avocat, reprezentată de avocatul Lucian Rogac, s-a casat hotărârea judecătorească Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017 în partea în care s-a anulat hotărârea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat – proba verbală a candidatului Andrei Anișenco, ca ilegală și s-a obligat Comisia de Licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova să admită candidatul Andrei Anișenco la proba verbală, și a fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a respins cerința cu privire la anularea hotărârii Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova din 22 noiembrie 2016 în partea ce ține de neadmiterea la a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat – proba verbală a candidatului Andrei Anișenco, și obligarea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova să admită candidatul Andrei Anișenco la proba verbală, ca fiind neîntemeiate.(f.d.72-82)

În susținerea poziției adoptate, Curtea de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond la adoptarea hotărârii a interpretat eronat normele de drept material, iar concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 03 ianuarie 2018 Andrei Anișenco a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorești Chișinău (sediul Râșcani) din 04 iulie 2017.

În susținerea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel nu a examinat obiectiv și elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță nemijlocită pentru soluționarea obiectivă a litigiului, nu a studiat profund esența problemei, aplicând eronat normele materiale, procedurale, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Mai indică că, pârâtul nu a prezentat nici o probă ce ar confirma faptul că procedura cifrării a fost efectuată, iar în lipsa probelor ce ar demonstra că cifrarea lucrărilor a avut loc, a fost imposibil de a constata respectarea procedurii de organizare a examenului de admitere respectiv.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Anișenco Andrei în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra

Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anișenco Andrei, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Anișenco Andrei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### **DISPUNE :**

Recursul, declarat de către Anișenco Andrei, se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean